

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
 lem flere Kommuner. Jeg kan herom sige, at hvis det ikke menes i Forvejen at ligge i Ordene, at Amsraadene frit kan fordele disse Beløb, skal jeg gerne gaa med til at indsætte en saadan Bestemmelse. At Amsraadene maa have Adgang til Dækning af eventuelle Udgifter til teknisk Assistance, har jeg intet at indvende imod.

Hermed er jeg vist færdig med at svare paa de saglige Indvendinger og Spørgsmaal, der er blevet fremsat af Interesse for Lovforslagets Fremme. Til denne Kategori hører jo nemlig ingen af de Indvendinger, der fremkom fra Venstres og de Konservatives Ordførere. Der var, forekommer det mig, ikke fra de to Herrer Side noget af den saglige Argumenteren, hvormed Forslag fra Ministeriet for offentlige Arbejder plejer at blive mødt i dette høje Ting. De Herrer mødte med den Opgave for enhver Pris at skulle procedere imod Lovforslaget, ikke aabnende nogen Mulighed for en fredelig Forhandling, og derfor maatte de bruge de Argumenter, de kunde faa fat paa, uden Hensyn til deres Lødighed og Holdbarhed. Forskel var der naturligvis i Tonen, saaledes som der er Forskel i de ærede Medlemmers Naturel, men ikke i de Betragtninger, de fremsatte; det ærede Medlem Hr. Hedelund fulgte ikke det gamle Ord: mild i Formen, men stærk i Virkningen; hans Form var kraftig nok, men Indholdet var uægtelig svagt, og det ærede Medlem Hr. Ulrichs ulastelige Form dækkede ikke over synderligt mere sagligt Indhold, end der var i det ærede Medlem Hr. Hedelunds Tale — deres Betragtninger var ret sideløbende.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund talte om „Fantasibeløb“ og „Blændværksmillioner“ i Forbindelse med dette Lovforslag. Bortset fra, at det nu ikke er Blændværksmillioner, men rigtige Menneskepenge, der her er Tale om, som Tilskud til Kommunerne til at fremskaffe bedre Veje for, og til Udbetaling af Arbejds løn og derfor ogsaa til at spare Kommunerne for adskillige Udgifter til Hjælp til de arbejdsløse — bortset herfra, hvad er det saa for svimlende Summer, her er Tale om, som faar det ærede Medlem til at bruge Betegnelsen Fantasibeløb? Amsraadene faar for Tiden af Motorskatten ca. 20 Mill. Kr. aarlig, og tror man nu, at Amsraadene vil blive svimle ved i 3 Aar at modtage 8 Mill. Kr. til? Og tror man virkelig, at Sognekommunerne, som i Forvejen modtager 10 Mill. Kr. af Motorskatten aarlig, vil tage sig til Hovedet og ikke vide, hvad de skal gøre ved Pengene,

fordi de i 3 Aar vil kunne faa 11 Mill. Kr. yderligere til Vejarbejder, altsaa lige saa meget til, som de hidtil har faaet? Er det ikke det ærede Medlem, der her er for fantasifuld?

Ja, men Amterne og Kommunerne har slet ikke Brug for Statens Penge, siger det ærede Medlem Hr. Hedelund, de vil bede sig fritaget, de vil hellere laane selv. Det ærede Medlem vil aabenbart værne Kommunerne mod Statens Indblanding i deres Forhold, en Indblanding, der altsaa gaar ud paa at tilbyde dem Midler til fornuftige Arbejders Udførelse. Det kan, siger det ærede Medlem, Kommunerne selv bedst sørge for. Og senere i sin Tale illustrerer det ærede Medlem sin Tillid til Kommunerne økonomiske Sans og til deres Selvstyre ved at sige, at vedtages dette Lovforslag, smides Pengene simpelthen ud paa Landevejene uden Plan, thi Kommunerne mangler ganske teknisk Assistance. Den nærliggende Mulighed, at Kommunerne, hvis de mangler teknisk Assistance, kan købe denne — ogsaa blandt Teknikerne findes der Arbejdsløshed — overser det ærede Medlem ganske i sin Iver for at frakende Kommunerne økonomisk Sans. Ogsaa det ærede Medlem Hr. Ulrich mener, at Kommunerne vil kunne forcere deres Vejarbejder ved Hjælp af Laan, selv om han i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hedelund erkender, at Staten laaner billigere, men man skal, siger det ærede Medlem Hr. Ulrich, ikke være Barnepige for Kommunerne, det vil Kommunerne nok have sig frabedt. Mon de ogsaa vil det? Mon ikke det ærede Medlem Hr. Fisker har Ret i, at der for Kommunerne er en meget stor Forskel paa at optage et Laan, som skal figurere i deres Regnskab med Renter og Afdrag, og saa at modtage et Tilskud, der ikke er Laan, men som kun medfører, at Tilskuddet fra Motorskatten bliver noget mindre i en Række Aar, men dog stadig større end forudsat, da Loven af 1927 blev vedtaget. Ja, men det er at animere Kommunerne, siger det ærede Medlem Hr. Ulrich videre, til at leve paa Fremtidens Bekostning, det er letsindig Politik. Lad os erindre, hvad det i Virkeligheden drejer sig om! Motorskattens Hensigt er jo at gøre Vejene farbare til Motortrafik, og hertil kræves foruden Forbedring af Kørebanen og dens Vedligeholdelse meget store, omfattende Ombygninger af Vejene, Udretning af Vejsving, Udvidelse af Vejbredder, Afgravning af Vejbakker, nye Landevejsforbindelser for den gennemgaaende Trafik og meget andet. Arbejder, som, hvis kun den aarlige Afkastning af